

სსიპ შოთა მესხიას ზუგდიდის სახელმწიფო სასწავლო უნივერსიტეტის საგანმანათლებლო პროგრამებით გათვალისწინებული

პრაქტიკის სახელმძღვანელო

„პრაქტიკის სახელმძღვანელო“ განკუთვნილია სტუდენტის, აკადემიური პერსონალისა და დამსაქმებლისათვის. დაფუძნებულია საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს „საუნივერსიტეტო კურიკულუმის განვითარების პროგრამის“ ექსპერტის, ქ-ნ ლალი ბაქრაძის მიერ მომზადებულ სარეკომენდაციო დოკუმენტს. სასწავლო/საწარმო პრაქტიკა უმაღლესი საგანმანათლებლო პროგრამის ფარგლებში სტუდენტების მომზადების ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ასპექტია. იგი შესაძლებლობას აძლევს სტუდენტს რეალურად გამოსცადოს აკადემიურ გარემოში შეძენილი კომპეტენციები (ცოდნა და უნარები), კიდევ უფრო დახვეწოს და განავითაროს ისინი. პრაქტიკა ეფექტურია იმ შემთხვევაში, თუ მისი მიზნები და მოსალოდნელი სწავლის შედეგები მკაფიოდაა განსაზღვრული და გასაგებია ყველა დაინტერესებული მხარისათვის (სტუდენტი, დამსაქმებელი, პრაქტიკის ხელმძღვანელი და მენტორი).

„პრაქტიკის სახელმძღვანელო“ არეგულირებს ა(ა)იპ შოთა მესხიას ზუგდიდის სახელი მწფიო სასწავლო უნივერსიტეტის საგანმანათლებლო პროგრამების იმ ნაწილს, რომელიც დაგეგმილია და ხორციელდება, როგორც სასწავლო უნივერსიტეტის ფარგლებში, ისე მის ფარგლებს გარეთ, შესაბამისი საწარმოს მხარდაჭერითა და მასთან თანამშრომლობით.

სასწავლო/საწარმო პრაქტიკის მნიშვნელობა სტუდენტისათვის

აკადემიური განათლებისა და თეორიის დაკავშირება რეალურ სამყაროსთან/პრაქტიკასთან;

ჩართვა იმ პროცესებში, რომლებიც არაა იოლად მისაღწევი უნივერსიტეტში (თანამედროვე ტექნოლოგიები, სამუშაო გარემო და საქმიანი ურთიერთობები);

სასწავლო პროცესში განვითარებული კომპეტენციების პრაქტიკაში გავარჯიშება და ახალი კომპეტენციების გამომუშავება;

პრაქტიკული უნარების განვითარების გზით უკეთ მომზადება მომავალი პროფესიული საქმიანობისათვის.

პრაქტიკის მნიშვნელობა უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებისათვის

კონტაქტების გაღრმავება შრომის ბაზართან და საგანმანათლებლო პროგრამის განახლება, მისი მოდიფიცირება და მოდერნიზაცია საზოგადოების სწრაფცვალებადი მოთხოვნებიდან გამომდინარე;

კურსდამთავრებულთა სამომავლო დასაქმებისთვის ხელშეწყობა.

პრაქტიკის მნიშვნელობა საწარმოს/ორგანიზაციისათვის

ახალი იდეების მიღება მოტივირებული სტუდენტებისაგან;

მოქნილობა დასაქმების საკითხებში (უკეთ მომზადებული და მოტივირებული სამუშაო ძალა);

კარგი საზოგადოებრივი ურთიერთობები;

საგანმანათლებლო პროგრამაზე გავლენის მოხდენის შესაძლებლობა;

მოტივირებული ადამიანების დასაქმების შედარებით იაფი გზა.

პრაქტიკის განხორციელების ძირითადი მოთხოვნები

1. პრაქტიკა საგანმანათლებლო პროგრამის განუყოფელი ნაწილია:

პრაქტიკას აქვს მკაფიოდ განსაზღვრული სწავლის შედეგები, რომლებიც შეესაბამება საგანმანათლებლო პროგრამის და/ან მოდულის მიზნებსა და სწავლის შედეგებს;

პრაქტიკის შეფასება წარმოადგენს საგანმანათლებლო პროგრამის და/ან მოდულის შეფასების ნაწილს;

პრაქტიკის დეტალები, როგორც საგანმანათლებლო პროგრამის შემადგენელი ნაწილი, განისაზღვრება და მტკიცდება საგანმანათლებლო პროგრამასთან ერთად.

2. პასუხისმგებლობა პრაქტიკის განხორციელებაზე მკაფიოდაა განსაზღვრული და გადანაწილებული დაინტერესებულ მხარეებს შორის (სტუდენტი, საწარმო/ორგანიზაცია და სასწავლო უნივერსიტეტი).

3. პრაქტიკის განხორციელება შესაძლებელია მხოლოდ სასწავლო უნივერსიტეტსა და პრაქტიკის განმახორციელებელ საწარმოს/ორგანიზაციას შორის თანამშრომლობის საფუძველზე, რომელიც დასტურდება შესაბამისი ხელშეკრულებით.

4. პრაქტიკის განმახორციელებელი საწარმო/ორგანიზაცია უნდა აკმაყოფილებდეს შემდეგ მოთხოვნებს:

უზრუნველყოს შესაბამისი გარემო დაგეგმილი სწავლის შედეგების მისაღწევად;

დაეხმაროს სტუდენტებს პრაქტიკის ადგილზე;

უზრუნველყოს უსაფრთხო სამუშაო გარემო;

მონაწილეობა მიიღოს სტუდენტის შეფასების პროცესში.

5. პრაქტიკას წინ უძღვის სტუდენტის ინფორმირება. პრაქტიკის ხელმძღვანელი სტუდენტს აწვდის შესაბამის საწყის ინფორმაციას:

უსაფრთხოების წესებისა და ეთიკის ნორმების შესახებ;

მისაღწევი სწავლის შედეგების/კომპეტენციების შესახებ;

პრაქტიკის ვადებისა და კონკრეტული გრაფიკის შესახებ;
დღიურის წარმოების წესისა და ანგარიშის მომზადების შესახებ;
პრაქტიკის შეფასების კრიტერიუმების შესახებ.

**6. პრაქტიკის განხორციელებისათვის სასწავლო
უნივერსიტეტი ნიშნავს პრაქტიკის ხელმძღვანელს, ხოლო საწარმო კი – მენტორს.**

7. სასწავლო

უნივერსიტეტმა უნდა განახორციელოს პრაქტიკის პროცესის მონიტორინგი და შეფასება. პრაქტიკის ადგილისაგანმანათლებლო პროგრამაში

პრაქტიკა შეიძლება ისახავდეს სხვადასხვა მიზნებს. შესაბამისად არსებობს სხვადასხვა ტიპის პრაქტიკა: მოკლევადიანი, გრძელვადიანი, ანაზღაურებადი ან მის გარეშე და სხვ.

საგანმანათლებლო პროგრამის ფარგლებში პრაქტიკა შეიძლება წარმოდგენილი იყოს, როგორც დამოუკიდებელი ერთეული/მოდული შესაბამისი კრედიტით ან როგორც სალექციო კურსის/მოდულის შემადგენელი ნაწილი.

თუ პრაქტიკა არის დამოუკიდებელი ერთეული/მოდული, მისი განხორციელებისათვის აუცილებელია პრაქტიკის პროგრამა (სილაბუსი).

პრაქტიკის პროგრამაში (სილაბუსში) მოცემული უნდა იყოს:

პრაქტიკის მიზნები;

მოსალოდნელი სწავლის შედეგები: დარგობრივი და ზოგადი/ტრანსფერული კომპეტენციები;

განხორციელების ადგილი და ვადები;

პრაქტიკის პროცესში განსახორციელებელი საქმიანობა;

სტუდენტის უფლებები და მოვალეობანი;

დღიურის წარმოების წესი;

პრაქტიკის ანგარიში ან პროექტი (დარგის სპეციფიკიდან და პრაქტიკის მიზნებიდან გამომდინარე განისაზღვრება რა სახის დოკუმენტი უნდა მოამზადოს

სტუდენტმა: ანგარიში თუ პროექტი. პროექტის შემთხვევაში მისი თემა უნდა შეთანხმდეს პრაქტიკის ხელმძღვანელთან);

პრაქტიკის შეფასების კრიტერიუმები: კრედიტის მისაღებად პროფესიული სტუდენტის საწავლო საქმიანობა თეორიის კომპონენტის ფარგლებში უნდა მოიცავდეს ლექციაზე დასწრებას/სამუშაო ჯგუფში მუშაობას, დამოუკიდებელ მეცადინეობასა და გამოცდების მომზადება-ჩაბარება, **ხოლო პრაქტიკის კომპონენტის ფარგლებში** – პრაქტიკული მეცადინეობასა და გამოცდის ჩაბარებას.

პრაქტიკის განსაკუთრებული პირობები (ასეთის არსებობის შემთხვევაში).

თუ პრაქტიკა სალექციო კურსის/მოდულის შემადგენელი ნაწილია, აუცილებელია, რომ შესაბამისი სილაბუსი იძლეოდეს სრულ ინფორმაციას პრაქტიკის შესახებ.

პრაქტიკის განხორციელების პროცესი პრაქტიკა შედგება შემდეგი ეტაპებისაგან:

მოსამზადებელი შეხვედრა, სტუდენტის ინფორმირება პრაქტიკის ხელმძღვანელის მიერ;

პრაქტიკის ადგილის გაცნობა მენტორის მიერ;

სამუშაო პროცესში ჩართვა და ყოველდღიური ჩანაწერების წარმოება;

სტუდენტის რეგულარული ზედამხედველობა მენტორის მიერ;

სტუდენტის კონსულტირება და მონიტორინგი პრაქტიკის ხელმძღვანელის მიერ;

პრაქტიკის შუალედური მიმოხილვა/შეფასება პრაქტიკის ხელმძღვანელის მიერ;

პრაქტიკის ანგარიშის (ან პროექტის) მომზადება;

პრაქტიკის საბოლოო შეფასება.

დანართი 1

პრაქტიკის დღიური

სტუდენტი ვალდებულია აღწეროს თავისი ყოველდღიური საქმიანობა, რაც მას დაეხმარება პრაქტიკის ანგარიშის ან პროექტის მომზადებაში. დღიური უნდა მოიცავდეს შემდეგ ინფორმაციას:

თარიღი;

საწარმოს/ორგანიზაციის განყოფილება/დეპარტამენტი/ერთეული;

შესრულებული საქმის აღწერა;
კომენტარი.

სტუდენტმა შესაძლებელია აწარმოოს კომპეტენციების განვითარების დღიურიც:

დარგობრივი და ტრანსფერული კომპეტენციები მაგალითები

1. საკომუნიკაციო უნარები

2. ჯგუფში მუშაობა

3. საინფორმაციო საკომუნიკაციო ტექნოლოგიების გამოყენების უნარი